

Sygn. akt III RC 150/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2024 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący: Sędzia Robert Kłosowski

Protokolant : st. sekretarz sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2024 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej Z. S.

reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową P. G.

przeciwko M. S.

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 1 grudnia 2023 roku alimenty od pozwanego M. S. na rzecz małoletniej powódki Z. S., których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie III RC 20/22 w kwocie po 650 złotych miesięcznie do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda P. G.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/sędzia Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 150/23

UZASADNIENIE

P. G., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki Z. S. wniosła przeciwko pozwanemu M. S. pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie III RC 20/20 z kwoty po 650 złotych miesięcznie do kwoty po 1500 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki powódki, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca. Wniosła również o zasądzenie na rzecz małoletniej powódki kwoty 500 złotych „na remont” pokoju małoletniej.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej podniosła, że od zakończenia poprzedniej sprawy dotyczącej alimentów komornik ściąga od pozwanego alimenty w kwocie po 650 złotych miesięcznie. Wskazała, iż miesięczne koszty utrzymania małoletniej to obecnie 3452 złote przedstawiając jednocześnie zestawienie

poszczególnych wydatków. Do tego dochodzą nieprzewidziane wydatki związane z leczeniem córki oraz wyjazdy na wycieczki, organizacje urodzin itd. (k.5). Dodała, że w czasie kiedy to po raz ostatni orzekano o alimentach małaletnia miała 5 lat, a obecnie ma 7 lat, uczęszcza do przedszkola, zaś od września pójdzie do szkoły. Małaletnia potrzebuje remontu pokoju, zakupu biurka. Potrzebuje również wizyt u ortodonta, będzie chodzić na więcej zajęć dodatkowych, gdyż warto rozbudzać pasje dziecka. Nadto, sytuacja pozwanego polepszyła się od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów, gdyż obecnie wysokość najniższego wynagrodzenia wynosi już nie 3010 złotych netto, a 3600 złotych netto w 2023 r. i 4300 w 2024 r. Sytuacja materialna małaletniej nie poprawiła się również pomimo tego, że matka małaletniej podjęła pracę. Podjęcie pracy skutkowało zabraniem zasiłku rodzinnego i dopłat do obiadów w przedszkolu. Ważne jest również to, iż pozwany nie uczestniczy w utrzymaniu małaletniej w innej formie. Nie uczestniczy w jej wychowaniu, nie wnosi osobistych starań w tym zakresie. Pozwany jest osobą młoda i zdrową, ma doświadczenie w pracy jako kierowca busów, a to jest praca która pozwala na uzyskanie wynagrodzenia w wysokości 10 tys. złotych miesięcznie.

Pozwany M. S. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty po 750 złotych miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż wywiązuje się regularnie z nałożonego obowiązku, a pomimo tego matka małaletniej wszczęła egzekucję wobec niego i odtąd płaci alimenty za pośrednictwem komornika, który pobiera od niego dodatkowe świadczenia. P. G. wcześniej składała deklarację wycofania wniosku od komornika, ale do dnia dzisiejszego tego nie uczyniła. Odnosząc się wprost do zgłoszonego żądania pozwany wskazał, że rzeczywiście nastąpiła istotna zmiana wzajemnych stosunków, jednakże uzasadnia ona podwyższenie zasądzonych już wcześniej alimentów co najwyżej do kwoty po 750 złotych miesięcznie. Żądanie wyższych alimentów nie znajduje uzasadnienia zarówno w kosztach utrzymania małaletniej, jak i sytuacji majątkowej pozwanego. Przedstawione przez matkę małaletniej wyliczenie kosztów utrzymania córki jest znacznie zawyżone i wykracza poza niezbędne potrzeby dziecka. Z drugiej strony sytuacja materialna pozwanego jest zła. Zarabia on miesięcznie kwotę około 2 800 złotych netto, a nie jak twierdzi powódka kwotę 3600 złotych. Nadto pozwany obecnie zamieszkuje wraz z partnerką, która jest w ciąży. Wymienieni zamieszkują razem u matki partnerki pozwanego, przekazując jej kwotę 600 złotych miesięcznie na koszty utrzymania. Pozwany wskazał również, że na utrzymaniu oprócz powódki ma syna z innego związku, na którego płaci alimenty w kwocie po 550 złotych miesięcznie. Pozwany zaprzeczył również, że może pracować jako kierowca busa i zarabiać kwotę 10 000 złotych miesięcznie. Wskazał, iż w okolicy jego miejsce zamieszkania brak jest takiej pracy, a dojazd do innego miasta nie wchodzi w grę z powodu m.in. z powodu ciąży partnerki.

Na rozprawie w dniu 12 marca 2024 r. pozwany zmienił swoje stanowisko wskazując, iż wobec wycofania wniosku o egzekucję komorniczą jest w stanie płacić na rzecz córki więcej tj. kwotę po 850 złotych miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małaletnia powódka Z. S. ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego P. S. i M. S.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 10 września 2018 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 713/18 orzeczono rozwód małżeństwa rodziców małaletniej. W wyroku rozwodowym Sąd zobowiązał rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małaletniej Z. z tego tytułu zasądził od pozwanego tytułem alimentów kwotę po 350 złotych miesięcznie. Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 25 kwietnia 2022 r. podwyższono kwoty należnych od pozwanego alimentów na rzecz małaletniej powódki z kwoty po 350 złotych do kwoty po 650 złotych miesięcznie. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 14 grudnia 2022 r. (w sprawie VI Ca 127/22 Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił apelację pozwanego).

/wyrok SO w Olsztynie orzekający rozwód k. 5 akt III RC 20/22, wyrok SR w Lidzbarku Warmińskim k. 98 akt III RC 20/22, wyrok SO w Olsztynie oddalający apelację k. 212 akt., odpis skrócony aktu urodzenia k. 29, bezsporne/

W czasie orzekania o alimentach w sprawie III RC 20/22, tj. w kwietniu 2022 r.

małoletnia Z. S. miała 5 lat i uczęszczała do przedszkola. Koszty pobytu małoletniej w przedszkolu wynosiły kwotę około 250 złotych. Dodatkowo małoletnia uczęszczała na zajęcia taneczne, których koszt wynosił kwotę około 50 złotych miesięcznie. Dziecko było generalnie zdrowe, ale wymagało wizyt dentystycznych, wizyt w poradni okulistycznej. Koszty wskazanych wizyt wynosiły kwotę około 100 złotych miesięcznie. Nadto u małoletniej podejrzewano alergię na białko zawarte w mleku krowim.

Małoletnia powódka w kwietniu 2022 r. zamieszkiwała wraz z matką, jej mężem oraz dwójką rodzeństwa. Główny ciężar wychowania córki ponosiła jej matka, albowiem pozwany kontaktował się z małoletnią dwa razy w miesiącu w soboty od godziny 9:00 do niedzieli do godziny 15:00. Matka małoletniej powódki w kwietniu 2022 r. nie pracowała zajmując się opieką nad dwójką młodszych dzieci, w tym niepełnosprawną córką. Ciężar utrzymania domu spoczywał na mężu matki małoletniej powódki, który uzyskiwał dochód w wysokości ok. 4000 złotych netto. Opłaty związane z utrzymaniem zajmowanego mieszkania wynosiły około 350 złotych za energię elektryczną, 40 złotych za wodę, 80 złotych za gaz, 50 za Internet i 80 za telewizję.

Pozwany M. S. w czasie kiedy orzekano o alimentach był początkowo zatrudniony w Gospodarstwie Rolnym (...) na czas określony od dnia 1 marca 2021 r. do dnia 28 lutego 2022 r. z wynagrodzeniem około 2 000 zł netto miesięcznie. Od lutego 2022 r. pozwany pobierał zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 1 200 złotych miesięcznie. Pozwany mieszkał z rodzicami, korzystał z ich samochodu. Dokładał się do utrzymania w kwocie około 1 000 złotych miesięcznie. Pozwany oprócz małoletniej powódki miał na utrzymaniu syna I., na którego rzecz uiszczał alimenty w kwocie po 350 złotych miesięcznie.

/zeznania matki powodów i pozwanego k. 205-208 akt III RC 20/21zaświadczenie o wysokości dochodów k. 185 akt III RC 20/21, harmonogram spłaty kredytu k. 141-149 akt III RC 20/21, zaświadczenie o wysokości przewidywanych kosztów leczenia małoletniego P. k. 175 akt III RC 20/21, umowa o pracę k. 25 akt III RC 20/21/

Małoletnia Z. S. ma obecnie 7 lat i nadal uczęszcza do przedszkola. Opłata za przedszkole (wyżywienie) wynosi obecnie około 300-320 złotych miesięcznie. Małoletnia nie uczęszcza obecnie do dentysty i poradni okulistycznej. Wymaga jednak leczenia ortodontycznego. Dotychczas odbyły się trzy wizyty, a ich koszt wynosił 250 złotych za pierwszą i drugą wizytę oraz kwotę 600 złotych za wizytę trzecią połączoną z zakupem aparatu. Matka małoletniej pod koniec 2023 r. zgłosiła córkę do poradni psychologiczno – pedagogicznej uzyskując wskazania dla wychowawców dotyczące pracy z małoletnią poprzez m.in. udział w zajęciach logopedycznych i uczestnictwo w zajęciach rozwijających kompetencje emocjonalno – społeczne oraz wskazania dla rodziców w zakresie pracy z dzieckiem, motywowania do wysiłków, nagradzania itd. (k. 83-84). W związku z powyższym w lutym 2024 r. P. G. zapisała córkę na dodatkowe, prywatne zajęcia rozwijające małoletnią w poradni H. K., których koszt wyniósł 410 złotych miesięcznie. Zajęcia logopedyczne zostały wprowadzone bezpłatnie w przedszkolu.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki ma obecnie 31 lat. Nadal zamieszkuje wraz z mężem, synem i młodszą siostrą powódki w miejscowości Ł.. Syn powódki ma 10 lat. Ojciec dziecka płaci na jego rzecz alimenty w wysokości 700 złotych miesięcznie. Maż powódki uzyskuje obecnie dochód w wysokości około 5000 złotych miesięcznie (netto). P. G. obecnie pracuje uzyskując dochód w wysokości 3300 złotych netto.

Pozwany M. S. ma obecnie 31 lat. Wymieniony obecnie pracuje jako operator maszyn rolniczych uzyskując dochody w 2023 r. w wysokości ok. 2780 złotych miesięcznie, zaś obecnie od 2024 r. około 3300 złotych miesięcznie. Pozwany związał się z M. P. (1). Partnerka pozwanego jest obecnie w 6 miesiącu ciąży, nie pracuje i nie uzyskuje żadnego dochodu. Wymienieni zamieszkali razem u matki partnerki pozwanego dzieląc koszty swojego utrzymania (opłaty za mieszkanie i koszty wyżywienia) na 3 części. Udział pozwanego wynosi około 600 złotych miesięcznie. Pozwany nadal spotyka się sukcesywnie z małoletnią Z. w terminach ustalonych w wyroku SO w Olsztynie orzekającym rozwód.

/faktura za wizytę ortodonty k. 17, zaświadczenie o dochodach i zatrudnieniu k. 39, faktura za terapie umiejętności społecznych k. 81, zaświadczenie o dochodach P. G. k. 82, opinia poradni psychologiczno – pedagogicznej k. 83-85zeznania świadka M. P. k. 85v-86, zeznania stron k. 86-86v/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie zostały poczynione na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach III RC 20/22, dokumentach przedłożonych przez strony w ramach niniejszego postępowania oraz zeznań przesłuchiwanego świadka i zeznań stron. Dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie sąd uznał za wiarygodne, albowiem zostały one sporządzone w wymaganej przez prawo formie, zostały opatrzone stosownymi podpisami, nadto nie były kwestionowane w toku prowadzonego postępowania. Za zasadniczo wiarygodne sąd uznał również zeznania przesłuchiwanego świadka – partnerki pozwanego i zaznania stron. Przesłuchiwane osoby składając zeznania koncentrowały się właściwie wyłącznie na swojej trudnej sytuacji materialnej, akcentując ponoszone wydatki i wysokie koszty utrzymania. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazywała na możliwość podjęcia przez pozwanego dużo lepiej płatnej pracy, zaś pozwany z kolei kwestionował zasadność niektórych wydatków na małoletnią. Dokupując ustaleń w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego, sąd uznał za wiarygodne jego twierdzenia wskazujące na podjęcie decyzji o wyborze pracy pozwalającej na częstszy pobyt razem partnerką pozwanego, która znajduje się w zaawansowanej ciąży. Możliwość pracy kierowcy musiałaby łączyć się z długimi nieobecnościami. Z kolei w zakresie ustaleń związanych z wydatkami jakie poniosła matka małoletnich np. na zajęcia H. K., czy ortodontę sąd uznał te twierdzenia za wiarygodne, albowiem znalazły one potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach.

Przechodząc z kolei do uwag związanych z oceną zgłoszonego roszczenia powódki Sąd zważył, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tych dzieci. Rodzice są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dzieci, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców pod którego pieczęć dzieci pozostają.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego, które należy odróżnić od rzeczywistości osiągniętych dochodów przez zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Pomiędzy tymi pojęciami istnieje również ścisła współzależność: rozmiar usprawiedliwionych potrzeb zależy nie tylko od indywidualnej charakterystyki dziecka, ale również od sytuacji majątkowej jego rodziców. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji, wyżywienie, odzież, środków na ochronę zdrowia oraz kształcenie podstawowe. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy od osobistych cech dziecka oraz od stanu majątkowego, posiadanych środków przez rodziców, jak również przyjętych zasad funkcjonowania danej społeczności. Niekiedy więc w np. dodatkowa nauka języka obcego, uczestnictwo w zajęciach sportowych, czy też uczestnictwo w dodatkowych zajęciach rozwijających potencjał dziecka, przygotowujących do egzaminów szkolnych etc. będzie uzasadnionym i usprawiedliwionym wydatkiem z uwagi na sytuację majątkową rodziców, a niekiedy nie będzie stanowić takiego wydatku, np. gdy sytuacja materialna rodziców jest trudna, poszukują oni pracy, czy też ponoszą duże wydatki związane z utrzymaniem innych osób etc. Przy ocenie usprawiedliwionych potrzeb należy brać pod uwagę, równej stopy życiowej rodziców i dzieci i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie dotyczy to jednak potrzeb będących przejawem zbytku, które powinny być zaspokajane wyłącznie wtedy gdy rodzic samodzielnie decyduje się takie wydatki ponosić. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji gdy jedno z rodziców samodzielnie, albo w zdecydowanie większym zakresie niż drugi rodzic sprawuje opiekę nad dziećmi

bardzo małymi lub też dziećmi wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, czy chorobę. Oczywistym jest bowiem w taki przypadku, iż dzieci te wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi i osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie.

W tym miejscu odnosząc się również do wzajemnych argumentów zgłaszanych w trakcie prowadzonego postępowania wskazać należy, iż z mocy art. 135 § 3 krio na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają :

- świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,

- świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej,

- świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (tzw. 500+)

- świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114 z późn. zm).

Oznacza to więc, iż Sąd określając wysokość alimentów nie bierze pod uwagę uzyskiwanych świadczeń z pomocy społecznej, jak również świadczeń wychowawczych z programu nazywanego popularnie 500+ (obecnie 800+), czy też świadczenia w kwocie 300 złotych związanego z rozpoczęciem roku szkolnego. Konsekwentnie też Sąd nie może brać pod uwagę również zmiany zakresu uzyskiwanych świadczeń pod kątem ewentualnego obniżenia lub też podwyższenia należnych alimentów.

Zgodnie natomiast z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po wydaniu wyroku zasądającego po raz ostatni alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe lub też powodująca nowe wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszyły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu, pomimo upływu stosunkowo krótkiego czasu jaki minął od ostatniego orzeczenia określającego wysokość należnych alimentów (kwiecień 2022 wyrok sądu I instancji – prawomocny grudzień 2022) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletniej córki.

Zdaniem Sądu pierwszoplanową zmianą, która dotknęła zarówno powódkę, matkę małoletniej powódki oraz pozwanego była zmiana wartości siły nabywczej pieniądza związana z inflacją. Od czasu gdy po raz ostatni orzekano o wysokości należnych alimentów na rzecz małoletniej powódki do chwili obecnej wysokość skumulowanej inflacji cen towarów i usług liczonej w oparciu o komunikaty Głównego Urzędu Statystycznego wyniosła 18,88 %. Oznacza to, iż realna wartość alimentów zasądzonych na rzecz małoletniej powódki spadła. Nie może ona za kwotę 650 złotych alimentów kupić tyle samo towarów, co w kwietniu 2022 r. Aby zrównoważyć wpływ inflacji, tj. stworzyć możliwość zakupu tylu towarów i usług co w kwietniu 2022 r. wysokość zasądzonych alimentów musiałaby wynosić obecnie kwotę 775-780 złotych. Sąd oczywiście dostrzega, iż tak jak wskazano powyżej, zmiany w zakresie wzrostu cen towarów i usług dotyczą zarówno powódkę jak i rodziców zobowiązanych do alimentacji. Jednakże okolicznością bezsporną jest to, iż w reakcji na wskazane procesy związane z inflacją doszło do indeksacji wynagrodzeń (wynagrodzenia osób

świadczących pracę generalnie wzrosły), zaś w przypadku zasądzonych w niniejszej sprawie alimentów pozostały one na niezmiennym poziomie.

Analizując z kolei usprawiedliwione potrzeby małoletniej Z. stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu jej usprawiedliwione potrzeby umiarkowanie wzrosły. Powódka jest obecnie dwa lata starsza, znajduje się w okresie szybkiego wzrostu i rozwoju, co sprawia, że jej dotychczasowe potrzeby w zakresie np. żywienia, zakupu ubrań, czy też środków czystości rosną z roku na rok. Nadal uczęszcza do przedszkola, obecnie nie uczęszcza już na zajęcia dodatkowe. Nie uczęszcza do okulisty, zaś wizyty w poradni dentystrycznej są rzadsze niż rok temu. Spadek wydatków na te potrzeby został jednak zawiązką zniwelowany wydatkami na leczenie ortodentystyczne, które to wydatki uznać należy za usprawiedliwione i celowe, albowiem dotyczą istotnej okoliczności związane ze stanem zdrowia, funkcjonowaniem, rozwojem oraz samooceną małoletniej. Zajęcia logopedyczne zgodnie ze zaleceniami poradni psychologiczno – pedagogicznej kierowanymi do wychowawców przedszkolnych mają obecnie charakter nieodpłatnych zajęć zorganizowanych w przedszkolu. Istnieje również możliwość udziału w takich zajęciach w innych placówkach, aczkolwiek równie ważna jest stała praca i wykonywanie ćwiczeń przez małoletnią w domu, co obciąża głównie matkę małoletniej.

Odrębnego omówienia wymaga natomiast kwestia deklarowanych przez matkę małoletnich potrzeb związanych z dodatkowymi, prywatnymi zajęciami emocjonalno – społecznymi w H. K., których koszt w miesiącu poprzedzającym rozprawę został poniesiony przez matkę małoletnich w kwocie 410 złotych. Zdaniem Sądu ocenę celowości wskazanych wydatków rozpocząć należy od analizy opinii Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w L. dotyczącej małoletniej. W opinii (k.83-85) wskazano jednoznacznie, iż małoletnia Z. S. jest dzieckiem, której rozwój w płaszczyźnie poznawczej przebiega prawidłowo. Małoletnia, zdaniem opiniujących, dysponuje dobrym poziomem podstawowej wiedzy społecznej i słownictwa, a zastrzeżeń nie budzą jej umiejętności matematyczne. Rozwój funkcji percepcyjno-motorycznych odpowiedzialnych za naukę pisania i czytania kształtuje się na poziomie adekwatnym do wieku powódki. Opiniujący w odpowiedzi na zgłaszane przez matkę trudności w funkcjonowaniu małoletniej, m.in. w zakresie komunikowania potrzeb, relacji rówieśniczych, radzeniu sobie w trudnych sytuacjach itd. wskazali na potrzebę aktywizacji dziecka przez rodziców na płaszczyźnie emocjonalno – społecznej. Aktywacja, jak wynika z zaleceń zawartych w opinii winna mieć formę działań rodziców polegających na :

- motywowaniu córki do podejmowania zadań i zawsze nagradzanie wysiłków,
- zadbanie o prawidłowy rozwój emocjonalno - społeczny między innymi poprzez wspólne zabawy i aktywności z rówieśnikami, naukę radzenia sobie z niepowodzeniami,
- wspólne nazywanie emocji, swoich potrzeb, przy czym w tym wypadku można posłużyć się bajkoterapią, historyjkami obrazkowymi i gotowymi gramami edukacyjnymi,
- wspieraniu dziecka, towarzyszeniu mu gdy odczuwa trudne emocje,
- rozwijaniu funkcji słuchowych w formie zabawowej, rozkładanie składanie głosek coraz dłuższych słów,
- doskonalenie pamięci wzrokowej poprzez zapamiętywanie jak największej ilości przedmiotów eksponowanych na ilustracji, gry typu memory itp.

Zdaniem Sądu przedstawione zalecenia wskazują, iż aktywacja emocjonalno – społeczna małoletniej może i winna być w pierwszej kolejności wykonana w ramach pracy wychowawczej rodzica z dzieckiem w domu, bez ponoszenia dodatkowych, wysokich kosztów, które nie znajdują również uzasadnienia w sytuacji materialnej rodziców. Zarówno bowiem matka małoletniej P. G., jak i ojciec M. S. są osobami, które uzyskują niskie wynagrodzenia i mają na utrzymaniu nie tylko powódkę, ale też inne dzieci z wcześniejszych związków. Nie dysponują też oszczędnościami, ani znacznym majątkiem. Zważywszy na treść zaleceń nie tylko istnieje możliwość ich realizacji przez rodziców w domu, ale wręcz taka forma wydaje się przez badających zalecaną, zważywszy chociażby na ograniczony czasowo zakres zorganizowanej pracy z dzieckiem.

Oceniając z kolei aktualne możliwości zarobkowe rodziców małoletniej, ich sytuację majątkową i uzasadnione wydatki stwierdzić należy, iż sytuacja matki małoletniej P. G. uległa poprawie. Zamieszkuje ona w dotychczasowym miejscu wspólnie z trójką dzieci i mężem, tak jak w kwietniu 2022 r. Obecnie jednak przedstawicielka ustawowa małoletniej uzyskała pracę i w związku z tym osiąga stały dochód. Nadal realizuje w znacznej części swój obowiązek alimentacyjny również w drodze osobistych starań.

Poprawie uległa również sytuacja pozwanego M. S.. Wymieniony również znalazł pracę i uzyskuje stały dochód, co ewidentnie wpływa na jego sytuację materialną. Obecnie pozwany związał się z konkubiną, która jest z nim w ciąży. Z drugiej jednak strony zamieszkując u matki partnerki doprowadził do wydatnego zwiększenia kosztów utrzymania, albowiem obecnie przekazuje on na ten cel kwotę 600 złotych miesięcznie, zamiast 1000 jak w kwietniu 2022 r. W pozostałym zakresie jego sytuacja nie uległa większym zmianom. Nadal obarczony jest obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz syna I. i nadal utrzymuje kontakty z powódką w zakresie orzeczonym w wyroku rozwodowym.

W rezultacie uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności, w tym zwłaszcza ogólny spadek siły nabywczej pieniądza oraz wzrost kosztów utrzymania małoletniej związany z jej rozwojem Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego M. S. alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 650 złotych miesięcznie do kwoty po 900 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu zwiększenie wysokości alimentów znajduje uzasadnienie w zwiększonych wydatkach związanych z utrzymaniem małoletniej i spadkiem siły nabywczej pieniądza, na które to okoliczności wskazano powyżej. Koszty te zdaniem Sądu, winny obciążać oboje rodziców, z tym że nadal, z uwagi na większy zakres osobistych starań matki małoletnich udział pozwanego powinien być większy niż udział przedstawicielki ustawowej powódki. W świetle okoliczności niniejszej sprawy, zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej i możliwości zarobkowych pozwanego brak jest podstaw do zasądzenia wyższych alimentów. Alimenty orzekane obecnie na rzecz małoletniej są zwiększone w porównaniu do kwoty zasądzonej dwa lata temu o blisko 40 %. Dalsze zwiększanie wysokości alimentów nie byłoby uzasadnione biorąc pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniej, która nie rozpoczęła jeszcze edukacji szkolnej oraz ze względu na ograniczone możliwości zarobkowe pozwanego, który opiekuje się ciężarną żoną oraz ma na utrzymaniu także drugie dziecko z innego związku.

Zdaniem sądu brak jest podstaw prawnych do dodatkowego zasądzenia żądanej kwoty 500 złotych tytułem kosztów zakupu biurka. Sąd orzekając w wyroku o zakresie obowiązku alimentacyjnego pozwanego uwzględni całość usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Innymi słowy przekazywana przedstawicielce ustawowej kwota wynikająca z orzeczenia sądu ma stanowić udział pozwanego w zaspokajaniu wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dziecka w tym także związanych z zapewnieniem odpowiednich warunków nauki i zamieszkania.

Biorąc pod uwagę całość powyższych okoliczności Sąd orzekł więc jak w pkt I wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie - pkt II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/Sędzia Robert Kłosowski/